

Nr 21

Av herrar **Andersson** i Linköping och **Persson** i Appuna, om anordnande av skollokaler i bostadshus.

För många expanderande kommuner är skolväsendets lokalbehov ett brännande problem. Ofta är det mycket svårt att få fram permanenta skollokaler i takt med nya stadsdelars utbyggnad och barnantalets tillväxt. Provisorier av skilda slag måste bli lösningen. Skolpaviljongen är därvid mången gång en god utväg, insprängning av skollokal i bostadshus är en annan lösning. Förutsättningen är dock att intilliggande parkmark kan utnyttjas som lekplan.

Anordningen med skollokaler för lågstadiet, insprängda i nybyggda hyreshus, har på många håll blivit uppskattad. De yngsta barnen i skolan får kortast möjliga skolväg, de undgår trafikens risker och slipper de stora skolenheternas problem. Det blir sålunda en mjuk övergång från hem- till skolmiljö.

Det torde finnas anledning överväga om inte denna lösning med i bostadshus insprängda skollokaler även kan vara en godtagbar permanent anordning. Inte minst pedagogiska skäl torde tala härför. Skall denna fråga få någon praktisk betydelse för framtiden måste statsbidragsfrågan lösas. Den diskriminering i statsbidragshänseende som existerar utesluter ett fortsatt kommunalt intresse för lokalfrågans lösning på detta sätt.

Med hänvisning till ovanstående hemställes,

att riksdagen hos regeringen anhåller att frågan om hyres- eller statsbidrag till skollokaler inrymda i hyreshus göres till föremål för utredning.

Stockholm i januari 1960

Ingemar Andersson

Sven Persson

i Appuna